

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันของครูโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
2. เพื่อหาแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

3. เพื่อติดตามผลการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาวฤทธิกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยไว้ดังนี้

1.กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนครูนักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย (Research Participant) จำนวน 12 คน ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้วิจัย คือครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา	จำนวน 1 คน
1.1.2 ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียน	จำนวน 2 คน
1.1.3 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาซึ่งไม่ใช่ผู้วิจัย	
1.1.3.1 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1	จำนวน 1 คน
1.1.3.2 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2	จำนวน 1 คน
1.1.3.3 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1	จำนวน 1 คน
1.1.3.4 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2	จำนวน 1 คน
1.1.3.5 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1	จำนวน 1 คน
1.1.3.6 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2	จำนวน 2 คน
1.1.3.7 ครูผู้ร่วมกิจกรรมพ่อครูแม่ครู	จำนวน 2 คน

1.2กลุ่มผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) จำนวน 31 คน ประกอบด้วย

- 1.2.1 ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายการพัฒนารวม 30 คน
- 1.2.2 ผู้นิเทศ คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

1.3 กลุ่มเป้าหมาย (Target Group) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ อันได้แก่

พฤติกรรมไม่ส่งงานพฤติกรรมหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบ และการไม่แสดงความเคารพ จำนวน 30 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) โดยอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัย ผู้บริหารและคณะครูผู้ที่มีส่วนร่วมในแต่ละขั้นตอน ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการวางแผน (Planning) คือ การที่ผู้วิจัยและผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยร่วมกันกำหนดโครงสร้างของกิจกรรมการปฏิบัติงาน

1. สัมภาษณ์นักเรียนที่เกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายใน 3 ประเด็น คือ ปัจจัยทางบ้านละครอบครัว ปัจจัยทางโรงเรียนและปัจจัยด้านตัวนักเรียนเอง
2. สัมภาษณ์ครูที่ทำการสอนในแต่ละรายวิชาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
3. สอบถามนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ เกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
4. ศึกษาจากรายงานทะเบียนประวัติเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากฝ่ายปกครองว่ามีจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ พฤติกรรมไม่ส่งงานและพฤติกรรมหนีเรียน มากน้อยเพียงใด อยู่ในระดับใดมากที่สุด
5. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา นำมาวิเคราะห์และสรุปเป็นสถิติ เพื่อแจ้งให้ครูประจำชั้นได้ทราบและร่วมกันหาแนวทางในแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ พฤติกรรมไม่ส่งงานพฤติกรรมหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบ และการไม่แสดงความเคารพต่อไป
6. ประชุมครูทุกคนในโรงเรียน เพื่อชี้แจงให้คณะครูได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยในครั้งนี้ และขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นและขอความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ พฤติกรรมไม่ส่งงานพฤติกรรมหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบ และการไม่แสดงความเคารพ

7. แต่งตั้งคณะกรรมการ พัฒนาการมีส่วนร่วมของครู และขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นรวมถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ พฤติกรรมพฤติกรรมไม่ส่งงานพฤติกรรมหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบ และการไม่แสดงความเคารพ

ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติการ (Action) คือ การนำแผนงานที่ได้ประชุมและจัดทำไว้ไปทำการปฏิบัติจริง ในขณะที่ปฏิบัติงานผู้ปฏิบัติจะทำการติดตามผลอย่างใกล้ชิดและรอบคอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการปรับปรุงการปฏิบัติงาน โดยส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู 2) กิจกรรมการอบรมคุณธรรม 3) กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง 4) กิจกรรมดนตรีพาเพลิน 5) กิจกรรมกีฬานอกเวลา 6) กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียนและการดำเนินการนิเทศภายใน ในวงรอบที่ 1 และในวงรอบที่ 2 ใช้กิจกรรมเดิม ทั้ง 6 กิจกรรม

ขั้นที่ 3 ขั้นการสังเกตการณ์ (Observation) ในการพัฒนาทั้ง 2 วงรอบ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้แนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมไม่ส่งงานและพฤติกรรมหนีเรียน พฤติกรรมการแต่งกายผิดระเบียบและพฤติกรรมการไม่แสดงความเคารพของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมทั้ง 6 กิจกรรมและการนิเทศภายใน

ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนกลับ (Reflection) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตทั้งขณะปฏิบัติ และภายหลังการปฏิบัติตามแผน มาร่วมกันวิเคราะห์ประชุมปรึกษาหารือวิพากษ์วิจารณ์ร่วมกัน และสรุปรายงานผลการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งได้แก่ พฤติกรรมไม่ส่งงานพฤติกรรมหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบ และการไม่แสดงความเคารพ โดยใช้กิจกรรมทั้ง 7 กิจกรรมและการนิเทศภายใน แล้วพิจารณาร่วมกันว่า ผลที่ได้จากการปฏิบัติ เป็นไปตามความต้องการหรือไม่ แล้วนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนใหม่ในกรณีที่ต้องการทำวงรอบต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาของการมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

1.1 ปัญหา พบว่า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 มีนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมไม่ส่งงาน พฤติกรรมการหนีเรียน พฤติกรรมแต่งกายผิดระเบียบและมีพฤติกรรมไม่แสดงความเคารพ โดยพฤติกรรมที่มีปัญหามากที่สุดคือ พฤติกรรมการไม่ส่งงาน รองลงมา คือพฤติกรรมหนีเรียน พฤติกรรมแต่งกายผิดระเบียบและพฤติกรรมไม่แสดงความเคารพ ตามลำดับ และวิชาที่มีปัญหาคือ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

1.2 สาเหตุ

1.2.1 ปัจจัยทางครอบครัว พบว่าปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อ การเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมากที่สุด (f =14) สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ดี รองลงมาคือ พ่อแม่แยกกันอยู่หรืออยู่อย่างร้างกัน ทำให้มีการเลี้ยงดูตามใจมากเกินไป(f =8) ถัดมา คือ การเดินทางมาโรงเรียนถ้าวันไหนนำรถจักรยานยนต์มาโรงเรียนก็จะไม่เข้ามาในโรงเรียนเพราะนัดกับเพื่อนไปที่อื่นแทน (f =5) และสุดท้าย คือ อาศัยอยู่กับคนอื่นที่ไม่ใช่บิดา มารดา หรืออาศัยอยู่กับยาย ทำให้การดูแลเอาใจใส่ไม่เพียงพอ เลยอดเพื่อน พ่อเพื่อนชวนไปไหนก็ไปไม่คิดอะไร (f =3)

1.2.2 ปัจจัยทางโรงเรียน พบว่าปัจจัยทางโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อ การเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมากที่สุดคือ กฎระเบียบทางโรงเรียน รองลงมาคือกระบวนการจัดการเรียนการสอนไม่ดึงดูดความสนใจ ครูผู้สอนให้งานโดยการจดบันทึกมากเกินไป เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป ทำให้นักเรียนเรียนเข้าใจได้ช้ามาก ถัดมาคือบุคลิกภาพของครูเข้มงวดมากเกินไป ถัดมาคือ สภาพแวดล้อมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในโรงเรียน สุดท้าย การให้ความช่วยเหลือ ห้องสมุดมีแต่หนังสือเก่าๆและคับแคบ ห้องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ

1.2.3 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน พบว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อ การเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมากที่สุดคือ การคบเพื่อน เพื่อน

ชวนหนีเรียนก็หนีตาม รองลงมา คือ บุคลิก และนิสัยส่วนตัวของตัวเอง ความสนใจในเนื้อหาวิชาเรียนที่ยากเรียนไม่เข้าใจ ถัดมาคือ เจตคติต่อวิชาเรียน ต่อครูผู้สอน เช่น ชอบตำหนิ และสุดท้าย ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบในตัวเอง ไม่ทำการบ้าน

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ประกอบด้วย

2.1 การจัดกิจกรรมตามแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้ คือ ในการพัฒนาวงรอบที่ 1 ใช้กิจกรรมทั้ง 6 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู 2) กิจกรรมการอบรมคุณธรรม 3) กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง 4) กิจกรรมดนตรีพาเพลิน 5) กิจกรรมกีฬา นอกเวลา 6) กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ส่วนในวงรอบที่ 2 ได้ใช้กิจกรรมเดิมทั้ง 6 กิจกรรม

2.2 การนิเทศภายใน เป็นแนวทางการพัฒนาที่ดีและมีประโยชน์มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ร่วมวิจัยเป็นอย่างมาก ในการวิจัยครั้งนี้มีการนิเทศภายในทั้ง 2 วงรอบ เป็นการนิเทศเพื่อติดตามการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ เป็นการให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ เพื่อช่วยเหลือผู้ร่วมวิจัยในขณะดำเนินกิจกรรมต่างๆ เมื่อเจอปัญหาจะให้คำปรึกษาร่วมหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานต่อไป ระหว่างการนิเทศติดตามจะมีการประชุมเพื่อรายงานความคืบหน้าของกิจกรรม ชักถามปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข และหลังจากการนิเทศสิ้นสุดลง จะมีการประชุมสรุปผลการนิเทศและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อไป

3. ผลการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า จากการติดตามและประเมินผลการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยร่วมกันหาแนวทางขึ้นและได้นำปฏิบัติพบว่า สามารถนำไปใช้ได้จริง บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้นทั้ง 2 ครอบ โดยรวมทุกกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) และส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการไม่ส่งงาน ลดลงร้อยละ 51.18 พฤติกรรมหนีเรียน ลดลงร้อยละ 69.03 พฤติกรรมการแต่งกายผิดระเบียบ ลดลงร้อยละ 60.51 และพฤติกรรมการไม่แสดงความเคารพ ลดลงร้อยละ 67.25 และจากการสัมภาษณ์ จะเห็นว่านักเรียนกลุ่มเป้าหมายยังแสดงพฤติกรรมอื่นๆในด้านดีขึ้นอีกด้วย เช่น จากคนที่ใจร้อนเป็นคนที่ใจเย็นขึ้น รู้จักเสียสละและรู้จักที่จะให้ความช่วยเหลือ แบ่งปัน เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 มีผู้เกี่ยวข้องหลายๆ ฝ่ายที่ทำให้การวิจัยดำเนินการไปด้วยดี ซึ่งนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

1.1 ปัญหาพบว่า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่และจะเป็นนักเรียนคนๆ เดียวกันที่เป็นปัญหาซ้ำๆ กัน พฤติกรรมที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ พฤติกรรมไม่ส่งงานของนักเรียนรองลงมา พฤติกรรมหนีเรียน พฤติกรรมการแต่งกายผิดระเบียบและมีพฤติกรรมไม่แสดงความเคารพ ตามลำดับในส่วนของงานวิชาที่มีปัญหาคือ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ อาจเป็นเพราะวิชาดังกล่าวถือว่าเป็นวิชาที่มีเนื้อหายาก ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ต้องอาศัยความสามารถในการคิดคำนวณ ในส่วนของวิชาภาษาไทย อาจจะต้องใช้ความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาก่อนที่จะสรุป ซึ่งยากต่อนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกานดา คำเมือง (2552 หน้า 2) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูประจำชั้นในการดูแลและป้องกันการหนีเรียนของนักเรียน โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่าสภาพโรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม เป็นโรงเรียนที่เปิดสอน

นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 จึงมีปัญหาต่างมากมาย ตัวอย่างเช่น ปัญหาการหนีเรียน ปัญหาทะเลาะวิวาท ชกต่อยกัน เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่างๆ มีความสำคัญจึงต้องได้รับการแก้ไขที่แตกต่างกันไปและสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ ดอกคำ (2555 ,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อแก้ปัญหการหนีเรียนของนักเรียน โรงเรียนแวงวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า มีนักเรียนหนีเรียนจำนวนมากที่สุด 68 คน เป็นชาย 65 คน เป็นหญิง 3 คน ในรายวิชา ภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์และวิชาสังคมศึกษา ซึ่งมีสาเหตุมาจาก สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว นักเรียนไม่ค่อยดี สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของนักเรียนมีการระบาดของยาเสพติด การเดินทางมาโรงเรียนไม่เอื้ออำนวย การคบเพื่อนไม่ดี กิจกรรมการเรียนการสอนมีเนื้อหาที่ยากเกินไป ครูผู้สอนไม่ดี ทำให้นักเรียนไม่อยากเข้าเรียน ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการหนีเรียนตามมา สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศิษฐ์ เทียมม่วง (2555 หน้า 116) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้ปัญหพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนพะทายพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 พบว่า ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูมีการดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ พฤติกรรมหนีเรียน ขาดเรียน เสี่ยงสารเสพติด

1.2 สาเหตุมาจาก ปัจจัยทางครอบครัว ปัจจัยทางโรงเรียน ปัจจัยด้านตัวนักเรียน เช่น สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ดี กฎระเบียบทางโรงเรียน ครูผู้สอนให้งานโดยการจดบันทึกมากเกินไป การคบเพื่อน เพื่อนชวนหนีเรียนก็หนีตาม ซึ่งอาจเกิดจากเมื่อนักเรียนมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี จึงไม่ค่อยมีความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์การเรียน เงินที่ใช้ในการซื้ออาหารกลางวัน ความไม่พร้อมในการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน เช่น ชุดกิจกรรม ชุดลูกเสือ ตลอดจนจนการทำ การบ้านไม่เสร็จ ไม่มีงานส่งครู ประกอบกับได้รับการชักชวนในกลุ่มเพื่อน จึงทำให้นักเรียน ตัดสินใจหนีเรียนและเมื่อทำครั้งแรกแล้วเกิดความพึงพอใจทำให้เกิดความรู้สึกอยากหนีเรียนอีกเรื่อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบูลย์ บุญสี (2551 หน้า บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการหนีเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเหล่าคามพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก พบว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมการหนีเรียนของนักเรียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคือ ปัจจัยทางบ้าน

และครอบครัว ปัจจัยทางโรงเรียนและปัจจัยทางด้านตัวนักเรียนเองทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ โคตะลิน (2553 หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้ปัญหาการหนีเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านโนนกง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการหนีเรียนของนักเรียนคือ ปัจจัยด้านโรงเรียนซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม บรรยากาศภายในโรงเรียน ปัจจัยด้านบุคลิกภาพครูและด้านความรู้ความสามารถของครู ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนและปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักเรียน

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาสกลนคร เขต 2 ประกอบด้วย

2.1 การจัดกิจกรรมตามแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 6 กิจกรรมดังนี้ 1) กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู 2) กิจกรรมการอบรมคุณธรรม 3) กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง 4) กิจกรรมดนตรีพาเพลิน 5) กิจกรรมกีฬานอกเวลา 6) กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ในวงรอบที่ 1 และในวงรอบที่ 2 ใช้แนวทางขยายกรอบเวลาในการทำกิจกรรมทั้ง 6 กิจกรรมและเพิ่มกิจกรรมขึ้นอีก 1 กิจกรรม คือ กิจกรรมจิตอาสา ซึ่งกิจกรรมต่างๆ จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมความรับผิดชอบที่ดีขึ้น เช่น มีความรับผิดชอบในการทำการบ้านจึงมีงานส่งครู จึงกล้าเข้าเรียนเหมือนเพื่อนๆ ไม่มีพฤติกรรมหนีเรียน ในการเยี่ยมบ้านครูอาจารย์ที่รับผิดชอบในการเยี่ยมบ้านจะช่วยชี้แจงให้ พ่อแม่และผู้ปกครองเข้าใจในกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนต้องดำเนินการ เช่น การแต่งกายให้ถูกต้องในวันต่างๆ จึงจะช่วยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลการแต่งกายของบุตรหลานของตนเองให้ถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่แต่งกายได้ถูกต้องตามระเบียบ เมื่อนักเรียนมีการบ้านส่งครู เข้าเรียนตามปกติ แต่งกายถูกระเบียบจึงทำให้ไม่เกิดความรู้สึกกดดันว่า คุณครูมีความลำเอียงในด้านต่างๆ หรือมีอคติกับตนเอง จึงเกิดความรักและเคารพในตัวครู จึงแสดงความเคารพในคุณครูของตัวเองด้วยความจริงใจจึงทำให้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ หายไปหรือลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ ดอกคำ (2555 หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้ปัญหาการหนีเรียน

ของนักเรียน โดยใช้แนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยการจัดกิจกรรมทั้งยังสอดคล้องกับ
 สุกานดา คำเมือง (2552 หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อ
 พัฒนาการมีส่วนร่วมของครูประจำชั้นในการดูแลและป้องกันการหนีเรียนของนักเรียน
 โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 1 พบว่าแนวทางใน
 การแก้ไขปัญหาการหนีเรียนของนักเรียนโรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาาคม สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาศกนคร เขต 1 คือ การใช้เทคนิคการมีส่วนร่วมของครูประจำชั้นดังนี้ การให้
 คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน การสื่อสารกับผู้ปกครอง
 กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเสริมหลักสูตรและการเยี่ยมบ้านนักเรียนและสอดคล้อง
 กับงานวิจัยของเกียรติศักดิ์ โคตะสิน (2553 หน้า บทคัดย่อ) ศึกษา การวิจัยเชิง
 ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้ปัญหการหนีเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านโนนกง
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอำนาจเจริญ พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการหนีเรียนของ
 นักเรียน คือ กิจกรรมการให้คำปรึกษา กิจกรรมปฏิบัติธรรม กิจกรรมช่วยเพื่อน กิจกรรม
 การร่วมมือของครูผู้สอนและกิจกรรมการเยี่ยมบ้านของนักเรียน

2.2 การนิเทศภายใน

การนิเทศภายใน เป็นแนวทางการพัฒนาที่ดีและมีประโยชน์มีความ
 เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ร่วมวิจัยเป็นอย่างมาก ในการวิจัยครั้งนี้มี
 การนิเทศภายในทั้ง 2 วงรอบ เป็นการนิเทศเพื่อติดตามการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหา
 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือย
 ทานตะวันพิทยาสรรพ์ เป็นการให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ เพื่อช่วยเหลือผู้ร่วมวิจัยในขณะ
 ดำเนินกิจกรรมต่างๆ เมื่อเจอปัญหาจะให้คำปรึกษาร่วมหาแนวทางในการแก้ปัญหาและ
 ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานต่อไป ระหว่างการนิเทศติดตามจะมีการประชุมเพื่อ
 รายงานความคืบหน้าของกิจกรรม ชักถามปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนว
 ทางแก้ไข และหลังจากการนิเทศสิ้นสุดลง จะมีการประชุมสรุปผลการนิเทศและ
 ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อไป การใช้การนิเทศภายในเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมที่
 ไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์
 ดอกคำ (2555 หน้า 96) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้ปัญหการ
 หนีเรียนของนักเรียน โรงเรียนเวียงพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษา เขต 23 และผู้วิจัยร่วมกับคณะครูซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ทำการติดตามผลและ
 ประเมินการดำเนินงานและส่งผลสะท้อนกลับการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของ

นักเรียนในด้านต่างๆ คือ วิเคราะห์ข้อดี ข้อบกพร่อง ปัญหาและอุปสรรคตลอดจนวิธีการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งข้อมูลต่างๆ ที่จะช่วยให้ผู้รับผิดชอบฝ่ายต่างๆ มีความเข้าใจในกระบวนการมากขึ้น ทำให้ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหน้าที่และบทบาทที่ควรจะเป็น ส่งผลให้เกิดความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างคณะครูที่ร่วมกิจกรรมด้วยกัน และระหว่างครู กับนักเรียน และผู้ปกครองอันจะทำให้นักเรียนมีความประพฤติที่ดีขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มีจำนวนลดลงตามความมุ่งหมายของโครงการ

3. ผลการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า จากการติดตามและประเมินผลการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยร่วมกันหาแนวทางขึ้นและได้นำปฏิบัติพบว่า สามารถนำไปใช้ได้จริง บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมทุกกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.62$) และส่งผลให้จำนวนนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการไม่ส่งงาน ลดลงร้อยละ 51.18 พฤติกรรมหนีเรียน ลดลงร้อยละ 69.03 พฤติกรรมการแต่งกายผิดระเบียบ ลดลงร้อยละ 60.51 และพฤติกรรมการไม่แสดงความเคารพ ลดลงร้อยละ 67.25

3.1 การสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแต่ละกิจกรรม เกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าครูทุกท่านได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยดูจากบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรม ครูมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายขึ้น ครูมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นทั้งยังส่งผลต่อกับเจตคติต่อครูผู้สอนและวิชาที่เรียนในทางที่ดีขึ้น

3.2 การสอบถามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามนักเรียน พบว่าหลังจากจัดกิจกรรมตามแนวทางในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน 6 กิจกรรมและการนิเทศภายในวงรอบที่ 1 พบว่าครูผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมใน

การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก 5 กิจกรรมแต่ไม่มีกิจกรรมใดเลยที่อยู่ในระดับมากที่สุด และมีกิจกรรมดนตรีพาเพลินได้รับการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นในการดำเนินการตามแนวทางในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์จำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาในวงรอบที่ 2 ต่อไป โดยใช้แนวทางขยายกรอบเวลาในการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้นอีก เนื่องจากการทำกิจกรรมในวงรอบที่ 1 น้อยเกินไปและเพิ่มกิจกรรมขึ้นอีก 1 กิจกรรม คือ กิจกรรมจิตอาสาพัฒนา ทั้งนี้ผู้นิเทศจะต้องแนะนำและให้เป็นที่ปรึกษาให้กับกลุ่มผู้ร่วมวิจัยในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ผลการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในวงรอบที่ 2 พบว่าครูผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

3.3 การศึกษาข้อมูลฝ่ายกิจการนักเรียนพบว่า หลังจากการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนทั้ง 2 วงรอบ จำนวนนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์จากครูที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย จากข้อมูลภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 กับจำนวนนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หลังจากได้รับการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มีจำนวนลดลงดังนี้ พฤติกรรมการไม่ส่งงาน ลดลงร้อยละ 51.18 พฤติกรรมหนีเรียน ลดลงร้อยละ 69.03 พฤติกรรมการแต่งกายผิดระเบียบ ลดลงร้อยละ 60.51 และพฤติกรรมการไม่แสดงความเคารพ ลดลงร้อยละ 67.25 จึงสามารถสรุปได้ว่า บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ครูที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนบ้านเปือย ทานตะวันพิทยาสรรพ์ มีจำนวนลดลงเฉลี่ยร้อยละ 61.99 งานวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบุลย์ บุญลือ (2551 หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเหล่าคามพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก พบว่า การมีส่วนร่วมของครูในโรงเรียนในการแก้ปัญหาการหนีเรียนของนักเรียนในโรงเรียน ครูประจำชั้นจะต้องเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดูแลและป้องกันการหนีเรียนของนักเรียนในโรงเรียน จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะสามารถทำให้จำนวนนักเรียนที่หนีเรียนมีจำนวนลดลงทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุ กานดา คำเมือง (2552 หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูประจำชั้นในการดูแลและป้องกันการหนีเรียนของนักเรียนโรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

ครูประจำชั้นมีส่วนร่วมในการดูแลและป้องกันการหนีเรียนของนักเรียน ส่งผลทำให้จำนวนนักเรียนที่หนีเรียนในโรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคมมีจำนวนลดลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติศักดิ์ โคตะสิน (2553 หน้า 105) ศึกษา การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้ปัญหาการหนีเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านโนนสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการหนีเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรม คือ กิจกรรมการให้คำปรึกษา กิจกรรมปฏิบัติธรรม กิจกรรมช่วยเหลือ กิจกรรมการร่วมมือของครูผู้สอนและกิจกรรมการเยี่ยมบ้านของนักเรียน สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการหนีเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้ดีขึ้นทุกคน

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของครูที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ทำให้จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มีจำนวนลดลง สถานศึกษาควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษามีการร่วมมือในการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อย่างต่อเนื่อง

1.2 เมื่อโรงเรียนได้ทราบถึงสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โรงเรียนควรจะหาวิธีการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นให้มีจำนวนน้อยลงหรือหมดไป

1.3 โรงเรียนควรสนับสนุนการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่น่าเรียน

1.4 ครูที่ปรึกษาควรมีการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม ดูแลเอาใจใส่นักเรียนของตนเองเสมือนหนึ่งว่าเป็นคนในครอบครัว เพื่อให้นักเรียนเชื่อมั่น ไว้วางใจและกล้าที่จะปรึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 โรงเรียนควรมีการวิจัยการมีส่วนร่วมของครูที่ปรึกษาในการดูแลและป้องกันนักเรียนในด้านอื่นๆ